

Motoisti

Moottoripyöräkerho 69 ry.

51. vuosikerta syyskuu 2021

**KOULUTUSTEN
KYSYNTÄ
KASVOI**

**KONTIORUN INNOSTI
OSALLISTUJIA
ENNÄTYSHELTEISTÄ
HUOLIMATTA**

**KERHON
PIKKUJOULUT
MARRASKUUSSA**

HALLITUS 2021 - 2022

Puheenjohtaja
Veera Tossavainen
040 5304772,
veera.tossavainen@mp69.fi

Varapuheenjohtaja,
tapahtumavastaava
Laura Liimatta
040 595 7946,
laura.liimatta@mp69.fi

Kassanhoitaja
Tero Laine
tero.laine@mp69.fi

Kansainväliset asiat
Markku Ahlsten
050 67155,
markku.ahlsten@mp69.fi

Sihteeri
Pasi Vornanen
040 5902749,
pasi.vornanen@mp69.fi

Jäsenvastaava
Jarmo Iivari
050 5367875,
jarmo.iivari@mp69.fi

Koulutusvastaava
Kalle Ryymin
kalle.ryymin@mp69.fi

Päätoimittaja
Minja Marjomaa
motoristi@mp69.fi

Toimihenkilöt
Juha Räsänen, kerhotavarat
juha.rasanen@mp69.fi
Maija Pispala, oikolukija

MOTORISTI 3/2021

3 Pääkirjoitus

4 AJANKOHTAISTA

7 Puheenjohtajan palsta: Tummuvien iltojen taikaa ja tunnelmointia

8 Koulutus kannattaa

11 Kerhopesä tyhjenee

12 Pystymettät

13 Pikkujoulut

14 KONTIORUN

15 Teemakirjoitus: Kontiorun - Kokeilunhalua, kilometrejä ja Kontio

16 Kontion metsästys

20 Varjokontio 2021: Veljet keskenään

25 ME, MOTORISTIT

25 Motoristi-lehti 50 vuotta

27 Muistokirjoitus: Leo "Leksa" Oila

28 Kymmenen tuhatta ja yksi kilometriä, osa 3

Taidonnäytettä kaarrekurssilla. Lue lisää koulutuskuulumisia sivuilta 8 - 9.

Kannen kuva: SurviTour 2021

Markku Haapamäki ottaa lukijat mukaan Kontion metsästämiseen tämän lehden sivuilla 16–19. Tässä kuvassa ollaan jossain Rautavaaran suunnalla Kontiota metsästämässä.

Draaman kaarta pimenevissä illoissa

PÄÄKIRJOITUS: MINJA MARJOMAA

Ajokausi alkaa viilentyä, vaikka vielä näin elokuisena iltana koleus ja huonot ajokelit tuntuvat kaukaisilta.

Tämä lehti jakaantuu pikkuhiljaa vakiintuvaan rakenteeseen: Ajankohtaiseen, teemaan sekä me – motoristeihin. Mikä ei näytä vakiintuvan on työskentelytapani, joka tuntuu lähinnä vastaavan villiä improamista muuttuvien legopalikoiden keskellä. Melkoista draaman kaarta seuraa koko tuottamisprosessi - etenkin painoksissa, joihin olen itse työstänyt valtaosan tekstimateriaalista. Ideoita löytyisi, mutta ei aikaa toteuttaa. Tai sitten uupuu täysin se luovan kirjoittamisen taito. Joka tapauksessa resurssivaje vaivaa siis tätäkin taiteenlajia?

Luovuutta, villiä improa ja resurssien testausta löytyy myös pitelemäsi lehden sisälöstä; Ajankohtaisen-osion alta löydätte oppimisenhaluisia kesän koulutuksissa ja villiä improa kerhopesän suunnalta. Kaikkea kolmea yllämainittua tihkuu myös teemasivuilta, jotka käsittelevät Kontiota: Ensimmäistä kertaa järjestettyä Runia, siihen osallistuneita (ja siltä suohon poikenneita) sekä varjoversiota veljeskatraan mukana. Villiä improa on jo kolmatta osaa täynnä Tuhhat ja yksi kilometriä, jonka kaltaisia, helteisiä tunnelmia voitiin kokea tänä kesänä myös kotimaassa.

Näin lehden vastuuhenkilön loppukaaneettina haluan mainita, että lehti 2/2021 ei tavoittanut kaikkia jäseniä. Nautin itse suuresti salapoliisiromaaneista (haavei-

lin lapsena pääsevänä Poirotin kaltaiseksi ratkojaksi), mutta kadonneiden lehtien mysteeri yhä edelleen odottaa sitä etsivän lopullista “se olit sinä!” -kommenttia. Tästä syystä muistuttelen tsekkaamaan Flowmembersin tietonne, päivittämään yhteystietonne jäsenvastaavallemme Jarmolle (jarmo.iivari@mp69.fi) ja, mikäli siltikään lehteä ei kuulu, laittamaan viestiä joko meidän toimitukseen tai Jarmolle. Kerron myöhemmin, mikäli tohtori Watson tai kapteeni Hastings on sattunut sanomaan juuri ne oikeat sanat, jotka ratkaisevat päässäni tämän kadonneiden lehtien mysteerin.

Turvallisia kilometrejä, myös pimeäajoon!

AJANKOHTAISTA

TAPAHTUMAT >

SYKSYN KERHOTOIMINTAA

Pohjosen pystymettä

17.-19.9.2021

Paikassa "sama kuin aina". Koordinaattit saa tapahtumaviikonloppuna Neste Reissumiehestä, Alakorkalontie 22, 96300 Rovaniemi

Etelän Pystymettä

29.-31.10.2021

Kontrollipiste sijaitsee Maanin-gassa;
Tapahtuman järjestäjänä toimii Horse Hunters MC

Pikkujoulut 20-21.11.2021

klo 16, ovet avataan 15

Yöpymismahdollisuus, yöpyjien pitää ilmoittautua sähköpostitse; Rieskantie 159, Hämeenlinna. Tuulos-Padasjoki -tietä (kantatie nro 53) Evolle, josta viitta Evo 2 ja Viitaila.

HUOM! Korona voi vaikuttaa tapahtuman järjestelyihin, joten seuraa nettisivuja sekä somea lähempänä ajankohtaa.

Lisää tietoa sivuilla 12 – 13.

KERHOSSA TAPAHTUNUTTA >

KONTIORUN YLLÄTTI ILOISESTI

Poikkeusvuoden KontioRun saatiin järjestettyä onnistuneesti. Heinäkuun alussa järjestetty tapahtuma keräsi toistasataa osallistujaa ympäri maan. Täysien Kontiopassien määrä yllätti iloisesti hallituksen, joka arpoi voittajan heinä-elokuun taitteessa.

Tarkempi tapahtuma kuvaus löytyy sivulta 15.

KERHOSSA TAPAHTUNUTTA >

TALLIOSAKE ON NYT TYHJENNETTY

Hallitus teki talliosakkeen suursiivouksen 14. elokuuta.

Talkooväki kokosi päivän aikana kolme peräkärrelystä kaatopaikkakuormaa. Kiitos Markulle, Räsälle, Terolle sekä Veeralle inventaarion tekemisestä. MP69:n talliosake Pirkkalassa tyhjennettiin elokuun aikana ja kerhotavarat siirrettiin uuteen osoitteeseen.

Lue aiheesta lisää sivulla 11.

AJANKOHTAISTA

KERHOSSA TAPAHTUNUTTA >

KESÄN KOULUTUKSISSA ENNÄTYSMÄÄRÄ OSALLISTUJIA

Kesällä 2021 koulutuksia on lisätty suuren kysynnän vuoksi. Koulutusvastaavan mukaan nouseva kysyntä on osoitus sekä motoristien kasvavasta halusta parantaa omaa turvallisuuttaan sekä kouluttajien kovan työn tuloksesta.

Lue aiheesta lisää sivulla 8.

YLEISET >

Moottoripyörien kysynnällä ennätyskesä. Maahantuojien varastot ovat kuitenkin olleet suurelta osin tyhjinä, sillä koronan vuoksi kansainvälinen komponenttipula on vaikeuttanut pyörien valmistusta. Uusien pyörien tuominen liikenteen parantaisi ajoturvallisuutta ja mahdollistaisi ympäristöystävällisemmän (ja tulevien ilmastotavoitteiden mukaisen) ajon. Suomen liikenteessä olevien moottoripyörien keski-ikä nykyisellään on 19,1 vuotta, mikä voi osittain selittyä romutuspalkkion puuttumisella.

Lue lisää aiheesta:
<https://yle.fi/uutiset/3-11953287>

MOTORISTI >

TARKISTA TIETOSI

Motoristi-lehden postituksessa on ollut häiriöitä. Muistathan tarkistaa Flowmembersistä, että tietosi ovat oikein. Ohjeet sivuston käyttöön löytyvät viime lehdestä.

YLEISET >

Suomi on saamassa oman liikenneturvallisuusstrategiansa. Suomen tieliikenteen turvallisuuskehitys on ollut yksi Euroopan heikoimmista, kertoo Liikenneturva. Suomi on kuitenkin sitoutunut yleiseurooppalaiseen tavoitteeseen kuolemantapausten nollavisiosta vuoteen 2050 mennessä, mikä merkitsee suuria tieliikenteen turvallisuustoimia. Liikenneturvan mukaan kehitteillä olevan strategian toimenpiteet eivät ole kuitenkaan riittäviä.

SUOMEN YHTEISÖLLISIN
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 2029PARAS
KAIKKIEN
KERHO!

1967 Kontiolahti

Ukot, akat,
nuoret, vanhat,
pyörät kuin pyörät

Motoristihenki

Kerhomme on lungijengi, johon mahtuu vaikka minkämoista motoristia ja motoristihenkistä jäsentä. Kaveria ei jätetä ja mukaan mahtuu.

Vastuullisuus

Emme pelkää ottaa kantaa vaan vaikutamme niin kotimaassa kuin ulkomailla. Yhteistyö eri tahojen kanssa ja vastuullinen ajaminen ovat meille kunnia-asia.

Avoimuus

Innostumme uusista asioista
ja erilaisista ihmisistä.Lungi
jengi!YHDESSÄ LEVITÄMME AJAMISEN ILOA
JA KEHITÄMME LIIKENNEKULTTUURIA.

Miten?

Tummuvien iltojen taikaa ja tunnelmointia

PUHEENJOHTAJAN PALSTA:
VEERA TOSSAVAINEN
KUVA: MIKKO VAHANIITTY

Lähestyvää syksyä ja hämärtyviä iltoja tunnelmoidessa löytyy aikaa myös suunnata katse vielä hetkeksi kesään. Mitä kaikkea mahtui kesään 2021?

Vaikka perinteistä Kontiorallia ei tänä(kään) vuonna voitu järjestää, pääsimme toteuttamaan KontioRun-tapahtuman, josta saatu palaute piristää ainakin allekirjoittanutta pitkälle syksyyn. Sivulta 14 eteenpäin löytyy tarkempi kooste, sekä tarinaa Kontio-reissuilta. Iso kiitos kaikille osallistujille sekä tietenkin jokaiselle Kontiopisteelle!

Näiden lisäksi kesän osalta erikoismaininnan ansaitsee kerhomme koulutustiimi – kesällä tuntui koulutuspuolella olevan vilkasta ja koulutuksia järjestettiin vielä pitkälle syksyyn. Tänä vuonna perinteisimpien Survival-kurssien ja ratapäivän lisäksi toteutettiin myös ensimmäistä kertaa Survival Sora, jossa perinteisten kurssien opit vietiin päällystämättömälle tielle. Jos mietityttää, miten ajaminen muuttuu soralle siirryttäessä, kannattaa olla valppaana seuraavana koulutuskauden alussa!

Tänä vuonna saimme pitkän kuuman ke-

sän. Toivotaan, että hyvät ajokelit jatkuvat vielä pitkälle syksyyn. Meillä kerhon hallituksessa ovat katseet jo kääntyneet syksyn ja ensi vuoden suunnitteluun niin tapahtumien kuin kerhon taloudenkin osalta. Syvempää analyysiä kerhon talouteen liittyen katsastellaan tarkemmin vuoden viimeisessä lehdessä, mutta kuten sivulta 11 voi lukea, luovutimme viimeaikaisen kerhotilamme seuraavalle vuokralaiselle ja siirsimme kerhon maallisen omaisuuden edullisempaan säilytystilaan.

Syksyä suunnitellessa harras toiveemme on, että maailmantilanne sallii tapahtumien järjestämisen suunniteltuna ajankohtana. Varaudutaan kuitenkin siihen, että muutokset ovat mahdollisia ja suosittelinkin seuraamaan aktiivisesti kotisivujamme www.mp69.fi sekä sosiaalisen median kanaviamme, koska sieltä löytyy viimeisintä tietoa tapahtumien tilanteesta.

Ovella ensimmäisinä kolkuttelevat jo Pysytymättät, joista Pohjoinen järjestetään jo aivan kohta tämän lehden ilmestyttyä. Perinteisesti pystymättät ovat olleet ulkoilmatapahtumia, joten senkin osalta toi-

votaan, että ajokelejä riittää ja osallistujat pääsevät nauttimaan virkistävästä syys-äästä moottoripyöräharrastuksen parissa. Ei muuta kuin nautiskelemaan samanhenkisestä seurasta pohjoisen tai eteläisen pystymättään!

Loppuvuodesta hämmöttävät myös kerhon pikkujoulut. Jos perinteisen Kontiorallin peruuntuminen jäi harmittamaan, on loppuvuodesta aika ottaa tunnelmaa kiinni kerhon yhteisissä pikkujouluissa. Tällä kertaa poikkeuksellisesti suunnitteilla on pikkujoulun juhlintaa hiukan pidemmällä kaavalla, sillä halukkaille on (rajoitetulla määrällä) yöpymismahdollisuus. Vaikka marraskuuhun on vielä aikaa, suosittelen kaivamaan kalenterit esiin, merkitsemään ajankohdan ylös ja varaamaan hyvissä ajoin petipaikan itselle sekä kaverille (lisätietoja s. 13).

Tummuvissa syysilloissa on omaa taikaansa riippumatta siitä, miten pitkälle kenenkin ajokausi jatkuu. Turvallisia ajoja ja aurinkoista syksyä!

Survitour Riihimäki aloittelemassa

Koulutus kannattaa

TEKSTI: MINJA MARJOMAA
KUVA: MP69 RY

Kesä on kouluttajan kiireisintä aikaa, toteaa koulutusvastaava Kalle Ryymin.

MP69:n koulustiimi on tehnyt jo useamman vuoden pitkäjänteistä kehitystyötä niin kurssien sisällön kuin näkyvyydenkin eteen. Perinteisen Motoristi Survivalin rinnalle kehitettiin jo muutaman vuoden tarjolla ollut Survival Tour ja myöhemmin Survival Kaarre. Tämän kesän uutuuksena valikoimaan lisättiin Survival Sora, joka sekä jatkaneen suosionsa vuoksi myös ensi vuoden repertuaarissa.

Kouluttajatiimin työ on alkanut kantaa hedelmää, sillä koulutuksen kysyntä on kasvanut jo useampana peräkkäisenä vuotena. Myös yhä useampi kerhon ulkopuolinen motoristi löytää tiensä kursseille. Tänä vuonna kurssille osallistuvilla oli tarjolla lisäksi erityinen porkkana: MP69:n ja Pohjola Vakuutuksen aloittaman yhteistyön mahdollistama alennus kaskovakuutuksesta.

Kysynnän kasvu onkin pitänyt kouluttajamme kiireisinä. Menneenä kesänä kysyn-

tään vastattiin kurssien määrää lisäämällä sekä pitämällä erillisiä tilauskoulutuksia.

Halu ajotaitojen kehittämiseen sekä myönteinen suhtautuminen koulutuksiin on lisääntynyt yleisesti. Esimerkiksi Liikenneturvan kyselyssä vuonna 2019* puolet vastanneista piti jatkokoulutusta tärkeänä. Tämä voi viestiä paitsi motoristien ymmärryksestä omasta tilasta liikenteessä myös asenteiden muuttumisesta. Motoristien loukkaantumiset ovatkin vähentyneet tilastoissa tasaisesti, jokaisessa ikäryhmässä.** Kouluttajatiimimme toivoo tämän suunnan jatkuvan ja erityisesti vakavien onnettomuuksien vähenevän. Kaikilta tapaturmilta ei voida välttyä, mutta ajotaitojen ylläpito voi pelastaa yllättävässä varatilanteessa.

Koulutus on tärkeää, koska ajamisessa heikoin lenkki on motoristi itse, summaa Kalle.

Kiitos kaikille kesän koulutuksiin osallistuneille sekä kouluttajille kuluneesta kaudesta.

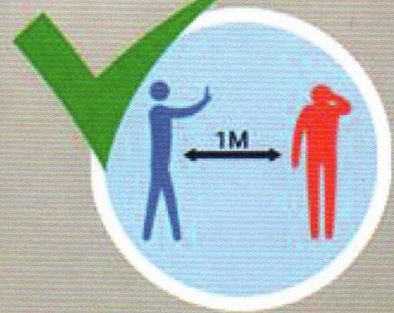
* Yli puolet motoristeista pitää säännöllistä jatkokoulutusta tärkeänä

<https://www.liikenneturva.fi/fi/ajankohtaista/tiedote/yli-puolet-motoristeista-pitaa-saannollista-jatkokoulutusta-tarkeana>

** Moottoripyöräilijöiden henkilövahingot tieliikenteessä

https://www.liikenneturva.fi/sites/default/files/materiaalit/Tutkittua/Tilastot/tilastokatsaukset/tilastokatsaus_moottoripyorailijoiden_henkilovahingoista.pdf

KYPÄRÄ PÄÄSSÄ, HANSKAT KÄDESSÄ JA TURVAVÄLIN PITÄMÄLLÄ ERISTÄT ITSESI MUISTA

**FEMA MUISTUTTAA MOTORISTEJA PITÄMÄÄN HUOLTA
NIIN ITSESTÄÄN KUIN KANSSAMATKUSTAJISTA**

Alkuperäinen kuva: FFMC

Plus nombreux, plus forts

FFMC
Fédération Française des Motards en Culture

Kerhopesä tyhjenee

TEKSTI: MINJA MARJOMAA
KUVA: MP69 RY

Hallitus on päättänyt luopua kalliista talliosakkeesta Pirkkalassa. Päätökseen vaikutti osakkeen käyttöaste sekä hyödynnettävyys. Muuttotoimet aloitettiin elokuussa hallituksen talkoilla. Inventaarion ja suursiivouksen yhteydessä 14. elokuuta perattiin kolmen peräkäräyllisen verran varastossa turhaan pölyttynyttä tavaraa. Erityistä huolellisuutta vaati tuhottavien dokumenttien kartoitus. Seuraavasta kerhopesästä ei myöskään kannata etsiä vanhoja Motoristilehtiä, joita vietiin keräykseen yhden kuorman verran; Kerho säilyttää jatkossa vain arkistokappaleet.

Elokuun lopussa tila tyhjennettiin lopullisesti seuraavaa vuokralaista varten. Kerhon omaisuus siirrettiin pienempään ja edullisempaan varastoon. Toistaiseksi kerholla ei ole uutta Kerhopesää tai muuta kerhotilaa kiikarissa.

A hand is shown pouring tea from a dark kettle into three white mugs. The kettle is positioned over a bright fire, and the tea is being poured into the mugs which are placed on a log. The scene is dimly lit, with the fire providing the main source of light.

Pohjosen Pystymettä

17.-19.9.2021

Paikassa "sama kuin aina". Koordinaatit saa tapahtumaviikonloppuna Neste Reissumiehestä: Alakorkalontie 22, 96300 Rovaniemi.

Etelän Pystymettä

29.-31.10.2021

Tapahtuman järjestää Horse Hunters MC. Kontrollipaikka sijaitsee Maaningassa. Kartan osoite on <https://maps.app.goo.gl/U7etJMiDNDZHw8Mp9>

Pikkujoulut 20.–21.11.2021 klo 16, ovet avataan 15

Kerhon perinteistä pikkujoulua vietetään tänä vuonna Hämeenlinnan suunnalla! Koska kokoontumisrajoitukset ovat vähentäneet kerhon normaalia toimintaa, haluamme tarjota jäsenillemme mahdollisuuden taputella vuosi 2021 yhdessä. Kutsummekin teidät viettämään pikkujouluja lauantaina 20.11. klo 16 alkaen!

Tarjoamme pientä purtavaa omat juomat -periaatteella. Joulusauna lämpenee mahdollisuuksien mukaan, joten varaudu omalla pyyhkeellä.

Ilmoittaudu 7.11. mennessä osoitteeseessa:

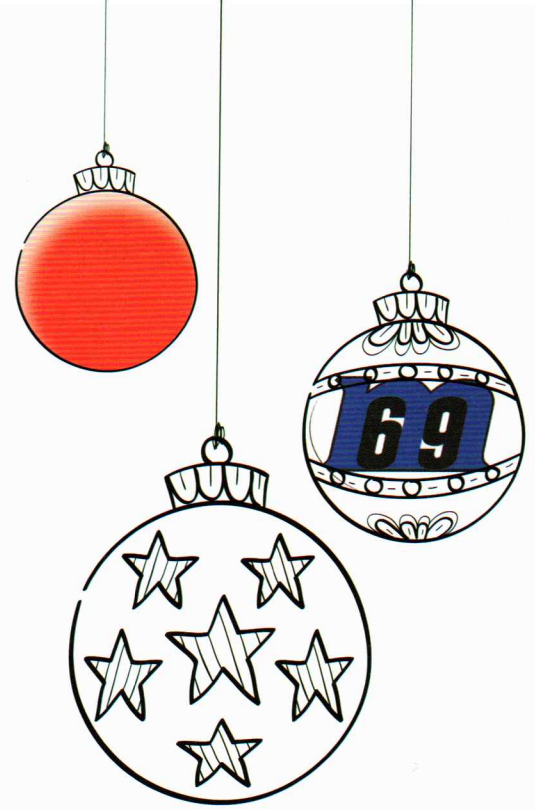
www.bit.ly/mp69pikkujoulut2021

Tarjoamme poikkeavasti mahdollisuuden yöpyä 10 euron hintaan (sis. yksinkertaisen aamupalan). Majoituspaikkoja on rajallinen määrä ja ne täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Kuinka löydän perille: Tila sijaitsee Lammin suunnalla osoitteessa Rieskantie 159, Hämeenlinna. Helpoiten löydät perille seuraten Tuulos-Padasjoki -tietä (kantatie nro 53) Evolle, josta viitta Evo 2 ja Viitaila.

Varustelu: Pikkujoulupaikkana toimii Evon retkeilyalueella sijaitseva Rieskan kämpä, joka on yksi Evon vanhan kruununpuiston savottakämpistä. Mökistä löytyy hyvät oleskelutilat, keittiö sekä WC ja suihku. Saunojia varten löytyy puulämmitteinen pihasauna.

HUOM! Korona voi vaikuttaa tapahtuman järjestelyihin, seuraa nettisivuja sekä somea ajankohtaisen tiedon saamiseksi. Tulethan paikalle vain terveenä.

Finaalissa!

**KontioRunin jälkimyynnissä
69Shopista löytyy:**

- RunTarroja (rajoitettu erä)
- Kontiopaita (t-paita, musta pohja ja valkoinen printti; ennakkotilaus päättyy 30.9)

TEEMAKIRJOITUS: KONTIORUN

Kokeilunhalua, kilometrejä ja Kontio

TEKSTI: MINJA MARJOMAA
KUVA: ANNA MARTTALA

Kevät 2021. Kontio järjestetään, on kerhon hallitus päättänyt. Sitten alkaa nousta huonoja uutisia; suunniteltu ohjelma ja järjestelyt muuttuvat epävarmoiksi, tapahtumapaikan hinta nousee moninkertaiseksi, tapahtuma-alue siirtyy koronan leviämismvaiheeseen. Kokoontumisrajoituksista aletaan puhua.

Tässä ovat lähtökohdat, jotka siirsivät kontion tiedottamista pitkälle kevääseen. Pientä todennäköisyyslaskentaa myöhemmin alkoi raivokas yhteistyökumppanien etsintä pokerrun -tyyppisen pisteajon järjestämiseksi - useammalle pisteelle hajautettu väki ei joutuisi kokoontumisrajoituksien kynsiin.

Osa Kontiopisteistä keksittiin nopeasti - esimerkiksi Suomen Moottoripyörämuseon kutsuminen mukaan tuntui luontevalta ja otollisesti sijaitseva Pieksämäen Moottoripyöräkerho ry oli tuttu vuoden 2018

Kontiorallin järjestelyistä. Osa leimapisteistä pohdittiin Suomen karttaa kääntelemällä; Mikä olisi oikea pisteiden määrä viikonlopun mittaiselle tapahtumalle siten, että kaikki pisteet ehtisi ajaa turvallisesti? Näin valikoitui lopulta viisi Kontiopistettä, joista voisi ostaa Kontiopassin sekä saisi paikkakohtaisen "leiman".

Itse tapahtumaviikonlopun koittaessa 2.7. hurjat hellesäät kattoivat koko maan. Aurinko paistoi lähes puheenjohtajan avauksesta lähes poikkeuksetta aina KontioRunin lopetukseen saakka. Kontiokanava täytyikin erityisesti hellekelien täyttämistä kuvista, osallistujia whatsapp-kanavalla oli reilu 80.

Osallistujilla oli erilaisia matkastrategioita; Perjantaiaamun ripeiden lähtöjen määrä kertoi monen pyrkivän etenemään heti alkuun mahdollisimman usean pisteen kautta. Oli myös ilo huomata, että moni

motoristi oli sopinut yhteisen leiriytymispaikan ystäviensä kanssa. Joukossa myös monia, jotka halusivat vain olla mukana fiilistelemässä tapahtumaa ja poikkesivat läheisimmälle Kontiopisteelle moikkaamaan tuttuja.

KontioRun sujui koko viikonlopun ongelmitta; pisteet, passit ja leimat löytyivät suurimmalla osalla mutkatta, yhteistyö Kontiopisteiden kanssa sujui ja nesteytyksestä helleaallossa osattiin pitää huolta. Kontiopasseja liikkui viikonloppuna 226 kappaletta, joista suurimpaan osaan oli kerätty ainakin kaksi pistettä. Tämän kesän KontioRun ei koskaan korvaa perinteistä Kontiota, mutta tapahtuman jälkeen saatu palaute on ollut senlaatuista, että KontioRun tekee ehkä vielä joskus paluun.

Kiitos yhteistyökumppaneillemme, jotka toimivat Kontiopisteinä ja mahdollistivat tapahtuman!

Pieksämäen Moottoripyöräkerho ry <https://www.pimoke.fi/>
Samperin Savotta <https://samperi.com/>
Suomen moottoripyörämuseo <https://www.moottoripyoramuseo.fi/>
VaalaMP / Suviranta <https://www.oulujarvenmajoitus.fi/>
SEO Koskenkorva <https://seo.fi/asema/SEO+Koskenkorva/71/>

Korsuyöpyminen Suomussalamella

Muonitusvastaavan tyylinäyte

Niekkatunturilla

Mukavaa harjutietä

Kontion metsästys

TEKSTI JA KUVAT: MARKKU HAAPAMÄKI

Lähdimme keskiviikkona AT:llä ja Gesulla liikkeelle Kauhajoelta sekä Kurikasta heti Antin vapauduttua töistä. Illan tavoitteena oli naapurin mökki Pielavedellä, minne etenimme aikataulusyistä pääosin tervattuja väyliä pitkin. Myllymäen kyläkaupalla Ähtärissä poikettiin kahvilla ja Lossisaareissa Keiteleellä haukattiin iltapalaa sekä otettiin evästä iltaa varten. Mökkiä laitettiin sauna lämpiämään ja talviturkikin piti heittää Nilakkaan.

Torstaina ajettiin Pielavedeltä Suomussalmelle. Ei kuulosta pitkältä matkalta, mutta luovasti karttaa lukemalla, ohkaisimpia viivoja etsien, siihen saisi menemään useammankin päivän. Löytyi hienoja pieniä sorateitä järvimaisemissa ja harjuilla. Kuivuuden ansiosta pölyn määrä sorateilla oli tolkuton, mutta reipas tuuli auttoi kun piti kunnan hajurakoa. Kuhmon keskustassa poikettiin sivistyksen parissa tankkaamassa ja syömässä jäätelöt. Kamari-musiikkia emme kuulleet. Loppumatkasta Suomussalmelle piti jo siirtyä isommille sorateille, jotta ehdittäisiin jonkinlaiseen

aikaan Kangasjoen leirintään, jossa odotti varattuna korsumökki. Raimo liittyi illtalla joukkoon Afrikkalaisellaan.

Perjantapäivä sujui suurelta osin talvisodan hengessä: Herättiin korsusta, tehtiin pientä remonttia, tutustuttiin Raatteen Portin talvisotanäyttelyyn, tutkittiin Raateentietä ja poikettiin myös rajalla. Tosin paukkupakkasten sijasta kärvisteltiin hirmuhelteessä. Kuskit ja kamelit tankattiin päivän alussa Ala-Vuokin kaupalla, missä sijaitsee myös Suomen suurin Pioneer-laitteiden myymälä.

Sota-aiheiden jälkeen keskityttiin taas gt-kartan ohkasiin viivoihin. Kieli keskellä suuta ajettavaa irtonaista sepeliä oli paljon, muutamia puitakin oli myrskyn jäljiltä vielä poistamatta väylältä. Jossain järven rannassa itärajan tuntumassa kerhomme muonitusvastaava Antti kiehautti sumpit. Juntusrannan kaupalta käytiin ostamassa evästä loppupäivää ja yöpymispaikkaa varten. Tässä vaiheessa päivä oli jo niin pitkällä, että oli selvää, ettemme ehtisi ajaa kaikkia suunniteltuja ketunlenkkejä iltahjelman vaarantumatta. Suomussalmen ja Kuusamon väli on aika pitkä ajettavaksi yhtenä päivänä. Hossasta sai tällä kertaa polttoainetta, joten otettiin varalta tankit täyteen, vaikka teoriassa muutenkin olisi pitänyt horusiinin nipin napin riittää seuraavalle mittarille. Hossan leirintäalueen pihassa englantia puhuva herrasmies teki hampurilaisia - eines oli hyvä, mutta sillä hinnalla se olisi voinut olla isompikin.

Lopun päivää ajettiin kerhon ikivanhaa perinnereittiä: Hyöteikkö, Mattila, Kärpänkylä, Rieki. Mainiota patkää, jota joku on myöhemmin ruvennut kutsumaankin TET-reitiksi. Ei silti nähty muita surauttelijoita. Riekin Motoristihotellille (tm) saavuttiin iltauutisiksi lämmittämään saunaa, puristelemaan tomua varusteista ja hengittämään hyttysiä. Illemmalla raikasi erämaajärven rannoilla kaunis papatus, kun Markus liittyi joukkoon Super Endurolla.

Aamupuuron jälkeen jatkettiin tettiä pitkin vain Kiviperään asti ja siitä oikaistiin suorinta soratietä myöten Käylään tankkaamaan ja ostamaan matkaevästä. Välillä poikettiin katsomassa Kuusinkijoen Myllykosken voimalaitosta, joka ei enää kauaa tule olemaan lohen nousun esteenä Paanajärvestä Venäjältä.

Ritakorkian jälkeen pysähdyttiin perinteiselle kahvinkeittopaikalle Joutsenlammen rantaan. Wilmatunturin perinnereitin ja Salmivaaran kautta päästiin Mattilanmäelle Sallaan, mistä saatiin vahvistukseksi joukkoon Harri Africa Twinillä. Harrin opastuksella oikaistiin Akanvaaran kautta Savukoskelle ja Samperin Savottaan lunastamaan Kontiorun-passit ja niihin leimat. Nämä saatuamme pölytettiin suoraan Kairijoen eräkeskukseen majoittumaan ja syömään herkulliset porohampurilaiset.

Päivä oli todella kuuma, joten pidimme siestaa tovin. Illan hieman viilennyttyä lähdettiin iltalenkille Niekkatunturille maise-
mia ihailemaan ja koluamaan Kemihaaran

Tammela
Kuusamossa,
pienää ajopölyä

rantoja. Paluumatkalla vastassa oli reissun ainut suopätkä, missä oli sopivasti haastetakin. Emme kuitenkaan päässeet kunnolla rypemään, emmekä upottamaan. Tämän iltalenkin jälkeen porukkaamme odotti varattuna Kairiverin sauna, jota joku joskus kehuu Euroopan parhaaksi. Tiedä häntä, ei voi väittää vastaankaan.

Sunnuntaina lähdettiin varhain liikkeelle ja ajettiin yhdessä Kemijärvellä saakka loppupalaverikahville. Kemijärven ainoat liikennevalot eivät vielääkään huomioi moottoripyörää, vaikka ajettiin yhteen nippuun pysäytysviivalle. Lopulta oli pakko ajaa päin punaisia ennen kuin koneet keittivät helteessä. Kahvin jälkeen Etelä-Pohjanmaan osasto jatkoi asfalttia pitkin, koska matkaa oli aika reippaasti jäljellä. Lyhytmatkaisemmat lähtivät soralle Outojärven ja Korouoman maisemiin.

Pieni hidastetöyssi

Raatteenportin talvisotänäyttelyssä

Wilmantunturin maisemissa

Siitähän se tie jatkuu

Veljeskatras oikealta katsoen ikäjärjestyksessä: Jukka, Erkka, Timppa ja Kassu

VARJOKONTIO 2021: Veljet keskenään

TEKSTI JA KUVAT: EERO NISKANEN

Heinäkuussa -20 kokoonuimme Tulpiossa, varjokontion merkeissä. Paikkahan oli tuttu vuosien takaa ihan oikeasta Kontiosta. Aika kului siellä nopeasti vuoden 2021 Kontiota suunnitellessa; eipä silloin arvattu, että sama kaava toistuisi vuoden kuluttua.

Talvella motoristi nukkuu ruusun unta tai suunnittelee tulevaa ajokautta. Minulla pyöri mielessä ajatus, että alan vaivihkaa ujuttaa velipoikia takaisin prätikäilyn pariin. Meitähän on viisi veljestä ja kaikki aikanaan olleet mukana kuvioissa. Kassu osti pyörän jo loppuvuodesta, joten siihen ei tarvinnut enää meikäläisen panostaa. Vanhin veljeksistä, Jukka nimeltään, oli seuraava kohteeni. Soitin hänelle ja heitin ilmaan ajatuksen: "Siitähän tulee heinäkuussa 50

vuotta, kun kävit Kontiossa eka kertaa, ja 30 vuotta sitten toisen kerran." Hyvin velipoika tämän muisti, joten huomattuani kipinän olevan elossa, ei minun tarvinnut kuin puhaltaa liekkiin sopivasti: "Mitäpä olet mieltä ajatuksesta, että lähdetäisiin heinäkuussa juhla-Kontioon?"

Talvi eteni niin kuin se tekee, vaikkeet tekisi mitään. Lähettelin Jukalle pyörien myynti-ilmoituksia, useampia oli puntarissa. Sanoin, ettei sinun tarvi välttämättä Trumpppaa ostaa, mutta sitten seuraa kahden vuoden karanteeni. Vuosia hälläkin senverta plakkarissa, ettei riskeerannut, osti Triumpin.

Pitkin kevättä suunniteltiin reissua veljesporukalla, juhla-Kontio kariutui, kuten

myös Kontio. Kontio-Rallin tilalle kehiteltiin runruni, josta näytti tulevan Rallikontio. Päätimme pysyä suunnitelmissa ja järjestimme MeänÄmmeen oman "Kontion" siis kokoontumisajon. Pikku-Jussi iski kynensä suunnitteluun ja löysi paikan missä kokoontua: Autton porotilamajoitus Raatamassa. Siitä tulisi tukikohta, josta voisi tarpeen mukaan sukkuloida pohjoisen maisemissa.

Meidän porukassa Kontioreissu on kaksiosainen: Matka kohteeseen aloitetaan normaalisti torstaina, vietetään yksi yö jossain matkan varrella ja sitten jatketaan kontrollin kautta leirinuotiolle. Tänä kesänä lähtö oli keskiviikkoamuna. Sovittiin velipoikien kanssa treffit lapsuuskodin pihalle, sieltähän sitä monet kerrat lähdettiin

”Minulla pyöri mielessä ajatus, että alan vaivihkaa ujuttaa velipoikia takaisin prätkäilyn pariin. Meitähän on viisi veljestä ja kaikki aikanaan olleet mukana kuvioissa.”

prätkillä eri suuntiin Suomea ja Eurooppaa. Napsittiin muutamat kuvat nelikosta ja polkaistiin – eikun napeista painettiin – pyörät tulille ja ajeltiin Tornion Moottorikerholle. Vuonna 1977 kerho herätettiin henkiin, siitä asti toimintaa on ollut monenlaista. Kerhon yleisilme on sama kuin muuallakin missä motoristit kokoontuu: Alle viiskymppistä on vaikeaa löytää.

Kerhovisiitin ja hyvin nukutun yön jälkeen allakassa lukikin jo torstai, heinäkuun ensimmäinen päivä. Aurinko porotti taivaalla ja hellettä oli tiedossa: Onkohan sekin uusi normaali? (Sivuhuomautuksena, ettei meikäläinen voi enää kehua, että lapsuuskesät olivat hurjan lämpimiä, jos nykyisiin vertaa. Kaikki meiltä viedään, olikohan se ruisleipäkään oikeasti parempaa? Päiviä sentään oli ainakin enemmän.)

Itse asiaan. Trumpat kokoontuivat Koijumaalle, Timppa julistettiin navigaattoriksi, joka määräsi suunnan sekä vauhdin, tiedossa olisi ajoa maalaismaisemissa. Tuttuja teitä. Täältä on tullut kärrättyä maitoa Yli-tornion meijerille, joka sekin on nyt vain betonikasa tyhjällä tontilla. Liikennettä oli

pohjoisen suuntaan, Timppa tiesi ajatukseni ja ohjusti Väylänvarrentielle poikenteen seasta. Monikaan ei huomioi, että ”kiihreen raja” on ylitetty ja kulku saisi olla sen mukaista.

Siinä sitä menttiin veljet keskenään, yli kuusikymmentä vuotta yhteistä matkaa, ja nyt ensimmäistä kertaa yhteisellä matkalla. Piilossani pohdin, että mikä sai koko veljessarjan innostumaan moottoripyöräilystä. Oliko se Jukan vuonna -71 ostama nelipuokki Honda, sillä seuraavana vuonna mulla oli uusi Ducati, ja pikkupojat – kuten Timppaa ja Kassua kutsuttiin – ostivat Suzuki TS:ät. Myös sarjan nuorin iltatuuli, Ilkka, on motoristimies, muttei ollut tämänkertaisessa ajossa mukana. Ehkä vielä joku kontioretki. Selitystä en osaa antaa, olisiko jokin geeniperimä joka ajoi tälle tielle.

Kypärän sisällä pyörii ajatus poikineen ja samalla maisemat vaihtuu jouhevasti. Seuraavaksi saavuttiin Kolariin, navigaattori ohjasi tienlaitaan ja sanoi, että nyt syödään, tämä on Meän Paikka. Niin oli, ruoka maistui, pyörätkin tankattiin ja siitä alkoi lop-

puveto Raattamaan, 120 km. Pian edessä siintää Pallas-Yllästunturin kansallispuisto, jossa on tullut talsittua kaksistaan rinkan kanssa. Lähellä luontoa on lähellä itseään, samoin kuin moottoripyöräilyssä.

Taakse jäi Särkitunturi ja Mesopotamia, tuo Speden rakennuttama piilopirtti. Pallas-tunturi komeili vasemmalla ilta-auringossa. Tien laidassa oli P-paikka, jonka maisemasta saattoi päätellä, että se oli tehty turisteille kuvauspaikaksi. Kilometrit syötiin tasaisella vauhdilla ja tultiin Raattaman kylälle. Hetki vielä ja käänsimme Meän Ämceen kontiopaikalle. Motoristiveljiä oli jo paikalla, muutama vielä matkalla. Timppa kysyi, että onko paikka tuttu, pyörittelin harmaita sytostaatin kihartamia hiuksiani epävarmana. Tuossa kosken rannalla keitimme kahvit noin 40 vuotta sitten, minua valistettiin. ”Totta, nämä ovat niitä asioita jotka kertovat, että onhan tässä jo vuosikymmeniä roikuttu mukana.” vastasin.

Torstaipäivä kului turistessa, uutta väriä juttuihin toivat Tiina, Jukka ja Kassa, uusia kun porukassa olivat. Leiripaikka oli

Lyhdystä löytyi vielä kontiotarra vuodelta 1972. Silloin me aloitimme laattojen keruun, Ykä oli 24- ja minä 18-vuotias.

*”Ryömin teltaan,
väsynyt matkamies
vaipui onnelliseen
uneen.”*

mahtava: Jokaiselle oma huone, kaksi saunaa ja yhteinen oleskelutila. Rannasta löytyi iso kota, jossa paistuivat – tai paloivat – makkarat.

Perjantaina ajeltiin porukalla Hettaan, nautittiin pullakahvit ja käytiin sankarihaudoilla; Ollaan sitä ikäluokkaa, joiden isät olivat rintamalla. Luin jostakin, että kolme sukupolvea kärsii sodan traumaista, mutta toivon onnistuvani jättämään muutakin perinnöksi.

Hyvin nukutun yön jälkeen heräsin paahtavaan helteeseen. Olin tehnyt päätöksen, että lähden yksin ajelemaan alas, suuntana Muhos ja sieltä Vaalaan. Reitini varrella jäi monta Kontiopaikkaa: Kittilä, Ylläs, Jyrkkäkoski. Vuosien -71 ja -72 Kontiot olivat Yli-Soppananjärven rannalla, ei Simojärven, niin kuin aikakirjoihin on merkitty.

Mutkittelin Monttaan, ja sen varjokontioon, tarkoitus oli tavata Ramppe taustajoukkoineen. Sieltähän he löytyivät, mökin terassilta, Penan nauru soi kesäillassa kuin makea luontoääni. Halosen Jukka, tuo maantiekittäjä, tarjotteli saunaa, mikä sopi mainiosti hikoiltuani pitkän päivän Trumpan selässä. Pena kiipesi lauteille kaveriksi

tuumaten, että taas sitä saatiin käki kukuttua. Niimpä! Eipä sitä kansakoulussa vielä näitä mieltänyt, vaan kuusikymmentä vuotta myöhemmin osaa olla kiitollinen jokaisesta keväästä ja käen kukunnasta. Ystävät pyytelivät kovasti jäämään, vaan maantietä pitkää mittaamaan teki mieleni. Ajelin kohti Vaalaa, reitti oli tuttu jo vuosien takaa, kun ajelin lomilla Sorkkamosta Tornioon samaa baanaa. Vaalan Essolle pysähdyin monesti tarinoimaan Ykän kanssa. Nyt ajelin kirkkomaalle, helposti löytyi hautakumpu, lyhdystä löytyi vielä kontiotarra vuodelta 1972. Silloin me aloitimme laattojen keruun, Ykä oli 24- ja minä 18-vuotias. Lämmöllä muistelin motoristiystävääni.

Seuraavaksi suuntasin kohti Suvirantaa, paikka oli hyvin muistissa parin vuoden takaa. Pysäytin ratsuni, kävelin penkille istumaan, kuuntelin musiikkia, bändi tarjoi Juicea, tykkäsin. Toimitsija tuli juttusille, runrunia en tarvinnut, mutta telttapaikkaa kyllä. Ajoin pyöräni takavasemmalle ja pystytin telttani, sekini on 40 Kontiota nähnyt. Ryömin teltaan, väsynyt matkamies vaipui onnelliseen uneen. Taas olin saanut yhden Kontion kukuttua.

Perjantaina ajeltiin Hettaan

Suvirannan ilta

HELPOTA

ja

NOPEUTA

ENSIAPUA ONNETTOMUUSPAIKALLA

1. Korttiin kirjataan olennaiset henkilö- ja lääkeainetiedot, ja se sijoitetaan kypärän sisälle. Kortti on valmistettu kosteudenkestävästä materiaalista.

Allergiat <small>Allergies</small>	Nimi <small>Name</small>	
Sairaudet <small>Diseases</small>	Hetu <small>Date of Birth</small>	Postinro <small>Zip code</small>
Lääkitys <small>Medication</small>	Kansalaisuus <small>Citizenship</small>	
Verenhennus <small>Anticoagulant</small>	☐ K	Lähiomainen <small>Next of kin</small>
Sairaala <small>Hospital</small>		Puhelin <small>Phone</small>

ICE Medical Card

2. Kortista kertova Medical Card -tarra sijoitetaan kypärän ulkopintaan näkyvälle paikalle.

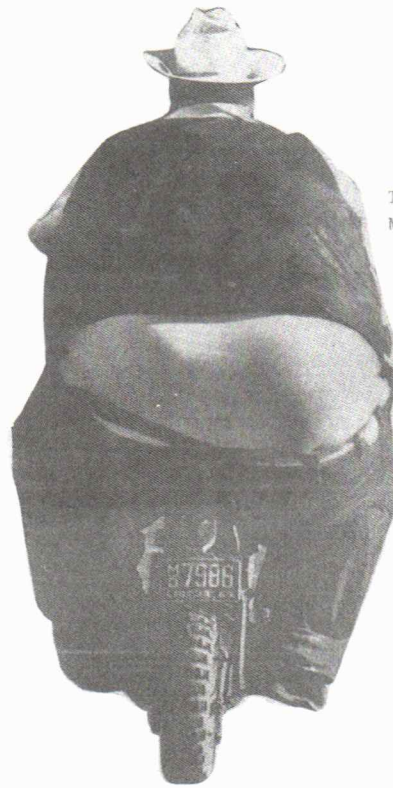

Lisätietoja www.mp69.fi/

motoristi

Moottori-
pyörä-
kerho
69 ry.

TÄLLAISIA PIENIÄ
MOTORISTEJA LOYTYY
POHJOIS-CAROLINASTA,
USA:sta, OIKEIN KAKSI
KAPPALETTA. TÄSSÄ
TOINEN KAKSOSISTA.
OVAT KUULEMMA IHASTU-
NEET NOIHIN SUPER-
PYORIIN !
SILLÄ LAILLA!
MAASTA SE "PIENIKIN"
PONNISTAA.

N° 4

ELOKUU

1971

Motoristi 50v sitten

Tämän lehden koulutusjuttuun sopivasti 50 vuotta sitten julkaistussa Motoristissa pohdittiin jarruja ja niiden käytön oppimista. Halvin henkivakuutus, Köli kirjoittaa.

Vuoden 1971 Kontioralli järjestettiin Simojärvellä. Jotkin osallistujat olivat koittaneet oikaista turvallisuuden suhteen niillä tuloksin, että Ranaan kunnansairaalassa hoivattiin kuutta Kontioon pyrkinyttä. Tämän lisäksi myös kerhon vuosikokous järjestettiin rallin teemoissa, pitäisikö tästä ottaa mallia myös tulevana kesänä?

UUOSIKOKOUSRALLI KIRJOKIVELLÄ 11-12.9.1971

Moottoripyöräkerho 69 ry:n jäsenet kutsutaan täten vuosikokoukseen, joka pidetään syyskuun 12 päivänä 1971 Kirjokivellä alkaen klo 10.00. Kokouksessa käsitellään kerhon sääntöjen 7 §:ssä mainitut asiat.

Kokoukseen voivat kaikki kerhon varsinaiset jäsenet osallistua.

Kokous pidetään pienen rallin muodossa kuten viimekin vuonna. Tällä kertaa voivat kuitenkin vain kerhon VARSINAISSET jäsenet osallistua ralliin.

OHJELMA:

Lauantai 11.9.1971:

Keskustelua henkilövalinnoista ja tulevan kauden toiminnasta alkaen klo 20.00.

Sunnuntai 12.9.1971:

Vuosikokous alkaen klo 10.00

Muista ottaa jäsenkortti mukaan! Kortit tarkastetaan heti Kirjokivelle saavuttaessa, joten muitten kuin VARSINAISTEN jäsenten on turha ajaa Kirjokivelle saakka vain tullakseen käännytetyksi ovelta takaisin.

Majoitus on kuten aikaisemminkin Kirjokiven isossa talossa, joten makuupussi riittää. Kirjokivellä on myös sauna, jota halukkaat voivat käyttää.

TERVETULOA VUOSIKOKOUSRALLIIN!

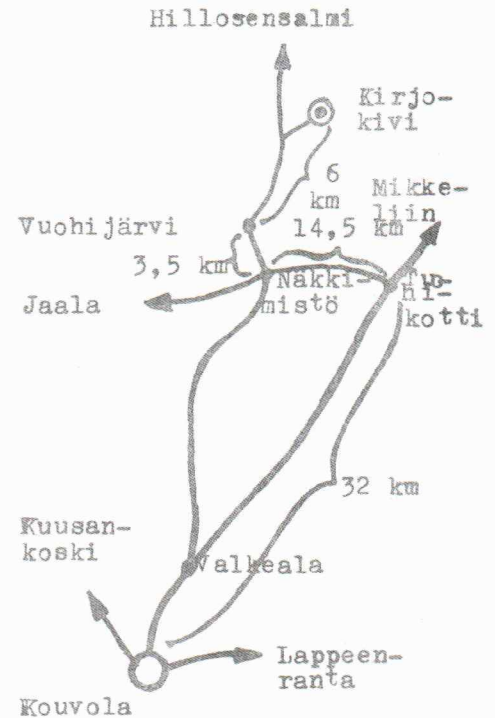
Moottoripyöräkerho 69 ry:n
hallitus

HELSINGIN KERHOHUONEISTO

Olemme jälleen saaneet Haagan moottorimajan käyttöömme vuodeksi eteenpäin. Kerhoillat ovat kuten aikaisemminkin joka kuukauden neljäntenä (huom. NELJÄNTENÄ, ei viimeisenä) tiistaina klo 18.00-20.00. Kerhoiltojen päivämäärät ovat:

28.9.71, 26.10.71, 23.11.71, 28.12.71, 25.1.72, 22.2.72, 28.3.72,
25.4.72 ja 23.5.72.

ristä päivämäärät muistiin almanakkaasi! Kerhoisäntänä Helsingin kerhossa toimii Olavi Ahonen, jolle voi toimittaa ohjelmaehdotuksia. Kerhon osoite on Poutuntie 12.

muistokirjoitus:

Leo "Leksa" Oila

Leo "Leksa" Oila menehtyi 66-vuotiaana, noin 9 kuukautta aggressiivisen syövän löytymisen jälkeen 17.5.2021.

Leksa oli MOTORISTI, isoin kirjaimin, yli 50 vuoden ajan. Hänellä oli moottoripyöriä vuosien varrella Nortonista Hondiin, viimeiset reilut 20 vuotta myös kaksi Jawaa. Hän asui Läyliäisissä ja osallistui tietenkin aktiivisesti Läykän Jawat -kerhon ajeluihin ym. rientoihin.

Leksa oli innokas reissaaja, joten motokarilla taittui monia Euroopan reissuja pohjoiseen ja etelään, muutamia vuosia sitten Gibraltarille saakka. Kyydissä oli useasti Leena-vaimo tai matkassa joku motoristiystävä, mm. vuoden 2018 Latvian-Liettuan-Puolan reissulla serkkunsa Pasi.

Etelän Pystymettä -kokoontumiset olivat Leksan sydäntä lähellä. Hän oli aina mukana. Myös viime syksynä hän kävi päiväsel-

tään Pystymettä, muttei syöpähoitojen takia enää jäänyt yöksi.

Aktiivisena motoristina Leksa myös järjesti omassa metsässään Pystymettä vuosina 2000 ja 2011.

Muutaman kerran hän kävi myös Pohjoisen Pystymettä.

Samanhenkisiä metsäkekkereitä hän järjesti ystävilleen metsäänsä rakentamallaan laavulla. Leksa oli aina laittanut pöydän koreaksi: Tarjolla oli kahvit, pullat, letut hillolla ja kermavahdolla, makkarat ym. virvokkeet. Siellä istuttiin yömyöhään nuotion ääressä, tietenkin moottoripyöristä puhuen.

Leksasta tulee aina ensimmäisenä mieleen nauravainen hymy, joka tuikki silmissä saakka! Sydämellisyys ja auttavaisuus olivat Leksan luonteessa vahvasti nähtävissä

ja koettavissa. Hän oli aina auliisti ja pyyteettömästi tarjoamassa apuaan. Motoristikahvila Lättistä hän oli rakentamassa Jaskan apuna ja oli jokakesäinen tuttu näky Lättiksen asiakkaana.

Positiivisuus ja huumori näkyi Leksassa loppuun asti. Kun muutama viikko ennen hänen lähtöään kävimme moikkaamassa, tuttu iloinen hymy kasvoillaan hän esitteli hiuksettoman itsensä – "Kekkonen".

Leksan Muistoajo ajettiin 10.7. Kulkue lähti hänen aamukahvipaikkansa, Läyliäisten Nesteen pihalta, 28:n moottoripyörän letkassa Lopen hautausmaalle, jossa motoristit ystävät laskivat hänen haudalleen kukkaseppeleen. Mukana oli myös Leksan poika Juho, isänsä Jawalla.

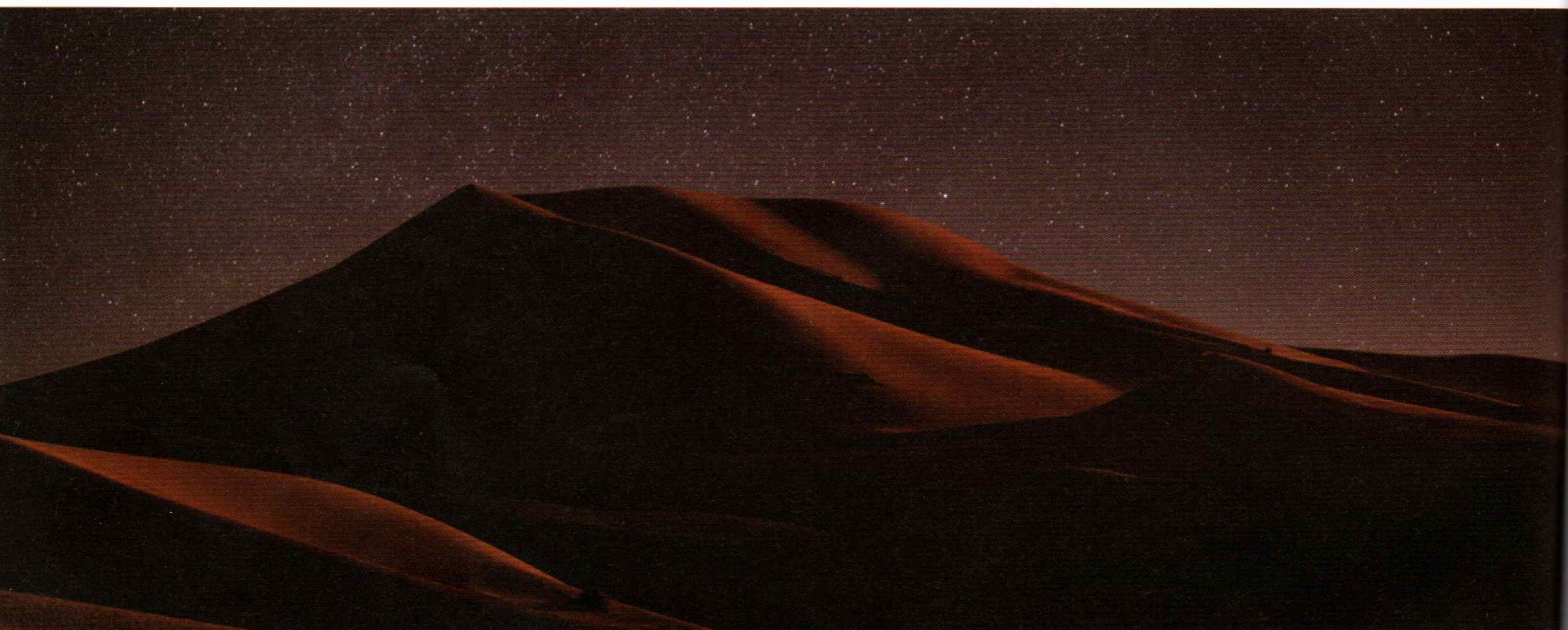
Muistaen Kirsi ja Pasi Oila

Kymmenen tuhatta ja yksi kilometriä

OSA 3

TEKSTI: JUHANI VEHNILÄ

KUVA: WALID AHMAD, PEXELS

Juhanin seikkailu puolisoineen Saudi-Arabian Riadhista Kontioon vuonna 1973 on täynnä mitä erikoisempia käännteitä. Kaksikkoa on kuljettanut aavikon läpi sisukkaasti enduromallinen Suzuki TS250, joka joutui Sudanin puolella ajokieltoon teiden puuttuessa. Matkaa maan läpi onkin tehty lähinnä junilla, joiden aikataulut sekä vaihdot eivät ole kulkeneet takkuilematta. Juhani on joutunut jäämään puolisoineen Niilin rannalle, Wadi Halfan kylään, sillä vaihtojuna oli unohtanut ottaa tavaravaunun - ja siten uskollisen Suzukin - mukaansa. Onneksi myös seuraavaan etappiin, Egyptiin, vievä laiva on myöhässä. Ensimmäiset osat kuuman hiekan katkuisesta kertomuksesta löytyvät Motoristeista 1/2021 sekä 2/2021.

Muutaman päivän päästä juna sekä kaksi laivaa saapuivat Wadi Halfan kylään. Pyörämme oli junassa. Voisimme viimein jatkaa matkaa.

Laiturille, jonka virkaa hoiti vanha laivanhylky, oli ajettava lankkua pitkin ja sitten nostettava pyörä laivan alakannelle. Mitään apua ei kukaan tähän lastaukseen tarjonnut. Itse laivat olivat kaksi käytöstä poistettua siipiraslaivaa sidottuna nykyaikaiseen moottorijaalaan. Toisesta pumpattiin koko matkan ajan vettä, koska siinä oli vuoto. Yöksi laivat työnnettiin matalaan rantaveteen uppoamisen estämiseksi.

Samalla kyydillä lähti myös Egyptistä Kap Kaupunkiin häämatkallaan suuntaava ranskalais-chileläinen nuoripari, joka aiemman laivamatkan sekä kylän hotellin nähtyään totesivat matkansa olevan ohi. He ostivat ykkösluokan paluuliput hylyn yläkannelta sekä paikallisen kerosiinikeittimen, jolla he yrittivät keittää hotellin hanasta tulevaa vettä. Huonolla menestyksellä, sillä vesi vaahtosi keitettäessä yli kattilan reunojen. Tyhmästi tehty, sillä nyt sitä ei voinut to-

dellakaan juoda. Vettä pumpattiin suoraan Niilistä ilman mitään suodatusta. Tämä tarkoitti sitä, että kaikkien oli pysyttävä sherryssä juoman suhteen ja ostettava sitä myös laivamatkalle.

Laivalipun hintaan kuului ateriat, ne keitettiin avotulella laivan peräkannella. Vesi otettiin ämpärillä joesta ja säilöttiin korkeaan savi amforaan, jossa liete saostui pohjalle ja pinnalla oli kirkasta vettä. Ämpäriheittopaikan vieressä oli jalanjälki wc suoraan jokeen. Ykkösluokan "hyteissä" ei ollut vessaa vaan sieltä oli tultava alas laivan perävesseen.

Meille oli varattuna kansipaikat, eli nukkuisimme pyörän vieressä hankkimallamme kaislamatolla kaiken kansan keskellä. Onneksi uudet egyptiläisyystävämme tarjosivat sijaa peittojensa alla tyhjässä ruumassa. Yö oli nimittäin hyvin kylmä.

Saavuimme seuraavan päivän iltana Assuanin padolle. Myöhäisestä ajankohdasta johtuen tullin ja poliisin henkilökunta oli lähtenyt kotiin ja jouduimme yöpymään laivoilla. Laivat työnnettiin autiolle hiekkarannalle, ettei tarvitse pumpata vuotovettä koko yötä. Onneksi tämä yö oli lämmin joten nukuimme laivan kannella. Aamulla laivat hinattiin padon juurelle. Pato ei ollut vielä siihen aikaan täynnä vettä, vaan ylös tullirakennukselle, rautatieasemalle ja satamaan oli noin 30 kpl metrin korkuisia kiviportaita. Kaikki matkustajat ryntäsivät ulos laivasta lankkua pitkin yhtä aikaa ja lopulta sain myös pyörän ensimmäiselle kiviportaalle. Siitä sitten pyörän etupyörä ensin seuraavalle askelmalle ja sitten takapyörä, kaikkiaan kolmekymmentä kertaa.

Lopulta päästyämme padon huipulle olivat kaikki muut matkustajat jo kadonneet, ainoastaan tullimiehet, poliisit sekä pari taksia odottelivat meitä katsellen voimaharjoitustamme pyörän kanssa. Passit tarkastettiin nopeasti ja pyörä oli vietävä rekisteröintitoimistoon kaupungilla. Tullirakennuksen nurkalla huomasi häämatkalaiset, tyttö oli aivan voimaton. Nuori aviomies ei tiennyt mitä tehdä, joten huusin taksin ja käskin viedä paikalliseen sairaalaan. Tytöllä oli selviä koleraan oireita. Tulliasemalta poistuminen ei meinannut onnistua, koska satamassa olleelle henkilökunnalle ei ollut kuljetusta, otin siis taas taksin. Siihen ahtautuivat vaimo ja henkilökunta, itse ajoin pyörällä perässä poliisi-asemalle. Vaimo jatkoi taksilla New Katarak -hotellille ja itse jäin hoitamaan rekisteröintiä. Saimme Assuan no. 0003 rekisterikilven, joten olimme siis kolmas Sudanista tullut kaksipyöräinen.

Hotellissa oli tilaa ja huone oli erinomainen, vain sähkökatkokset vaivasivat yhden maailman suurimman vesivoimalan vieressä olevaa kaupunkia. Kunnollisen suihkun ja pienen välipalan jälkeen oli aika ottaa pikku torkut ennen illallista. Edellinen kunnan suihku oli ollut viikkoa aiemmin Wadi Halfassa. Heräsimme ja lähdimme ruokasaliin, jossa tarjottiin aamiaista.

Olimme siis nukkuneet hiukan pidempään. Vietimme pari päivää paikallisia nähtävyyksiä katsellen, vanha Assuanin pato, Aga Khanin mausoleumi jne.

Pakkasimme ja tankkasimme pyörän varhain aamulla ja ajoimme etelään Luxoriin menevälle tiesululle. Yhteistä kieltä ei taaskaan löytynyt ja aikansa passejamme selattuaan, vartijat käskivät jatkamaan matkaa. Tiellä ei ollut muuta liikennettä, ainoastaan kymmenen kilometrin välein tien vieressä oli pöytä ja tuoli, jolla istui yksinäinen virkamies kirjaten meidän ohittaneen tarkastuspisteen.

Luxorin kaupungin rajalla alkoikin sitten rumba ja kiivas kysely, miksi olimme tulleet ilman saattuetta Assuanista, se on ehdottomasti kiellettyä. Onneksi joukossa oli englantia taitava upseeri. Hän ilmoitti, että ajelu oli nyt päättynyt ja meidän täytyisi pistää pyörä junalla Kairoon.

Luxorissa oli paljon nähtävää ja parin päivän tutustumisen jälkeen menimme rautatieasemalle. Siellä pyörä kirjattiin paikallisjunan matkatavaravaunuun (konduktöörin vaunu.) samalla kun itse matkaisimme ilmastoidulla nopealla junalla Kairoon. Tavarain vastaanotossa suoritettiin kaiken mahdollisen voitelon, jotta pyörä säilytettäisiin lukitussa tilassa.

Junamatka Kairoon meni ongelmitta ja majoituimme aiemmin käyttämämme Egyptin kreikkalaisten omistamaan Carlton hotelliin aivan vanhan kaupungin laidalla. (Hotelli on edelleen toiminnassa ja toinen suositeltava hotelli on kivenheiton päässä oleva Windsor Hotelli; Molemmat lähes alkuperäisessä kunnossa ennen Nasserin vallankumousta ja itsenäisyyttä)

Kairossa saisi kulumaan aikaa vaikka kuinka paljon. Kävimme Suomen lähetystössä lukemassa lehtiä. Pasi Rutanen oli silloin lähettiläänä ja päätteli ulkonäöstämme, että tarvitsemme apua. Hän oli tosi huojentunut kun kerroimme vain haluavamme lukea suomalaisia sanomalehtiä. Pyörän tulemiseen ehjänä hän ei uskonut ja kertoi

erään suomalaismiehen lähettäneen autonsa Kairosta Assuaniin, hän oli automatkalla Kap Kaupunkiin. Autosta tuli perille vain kori, sillä kaikki irtisaatavat osat oli viety. Kyseessä oli avorahtivaunu. Meidän pyörämme tulisi umpinaisessa matkatavaravaunussa.

Pyöräjunan oletettuna saapumisajankohdasta ajoimme taksilla rautatieasemalle, pienen mutkan jälkeen; Rautatieasema ja lentokenttä ovat samantapaisia arabiaksi ja ääntämisessäni ei ollut paikallista aksenttia. Matkatavarasäilytyksessä näimme Suzukimme eikä mitään puuttunut! Tankki oli tyhjä, joten työnsin pyörän matkustajahallin läpi pääovista ulos ja laskin portaat pyörän päällä lähimmälle huoltoasemalle.

Alkuperäinen aikomuksemme oli jatkaa Välimeren rantaa Libyan, Tunisian, Algerian ja Marokon kautta Espanjaan. Libyan lähetystöstä meidät kuitenkin heitettiin ulos. Olimme jo aikataulustamme viikkoja jäljessä, joten päätimme ajaa Aleksandriaan ja yrittää laivalla Italiaan tai Kreikkaan.

Aleksandriassa majoituttiin taas halpaan kreikkalaishotelliin ja saimme kuulla venäläisestä Mustanmeren risteilijästä, joka tulisi Beirutista muutaman päivän sisällä satamaan ja menisi Brindisiin Italiaan. Onnistuimme saamaan siihen hyttipaikan. Valitettavasti olimme myös saaneet kunnan ripulin ja hotelli varmaan ihmetteli vessapaperin kulutustamme, joten nähtävyyksien katselu sai jäädä seuraavaan kertaan. Normaali lääkkeet eivät tehonneet, joten oli noudatettava vanhaa viisautta: Ripuli lähtee ripuloimalla ja syömällä hyvin.

Jatkuu seuraavassa numerossa...

Motoristi 2021

Motoristi on Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n neljästi vuodessa ilmestyvä kerholehti. Lehti jaetaan yli 2 000 osoitteeseen kerhon jäsenille ja yhteistyökumppaneille.

TOIMITUS

Päätoimittaja:

Minja Marjomaa

motoristi@mp69.fi

Oikoluku: Maija Pispala

Taitto: Selina Kustula TMI,
selina.kustula@gmail.com

Motoristi ottaa mielellään vastaan lukijoiden lähettämää materiaalia. Toimituksella on kuitenkin oikeus m(u)okata sille lähetettyä materiaalia.

Lähetä tekstit ja kuvat osoitteeseen motoristi@mp69.fi

JULKAISIJA

Moottoripyöräkerho 69 r.y.
PL 769, 33101 Tampere
mp69@mp69.fi

OSOITTEENMUUTOKSET:

jarmo.iivari@mp69.fi

TEKNISET TIEDOT

Painopinta-ala:

215,9 x 279,4 mm

leikkausvara 3 mm

Nelivärinen

Painomenetelmä: offset,
rasteritiheys 70 linjaa,
CMYK

PAINOAIKKA

PunaMusta

ILMOITUSKOOT JA HINNAT

Takakansi

215,9 x 249,4 mm

450,00 €

Koko sivu

215,9 x 279,4 mm

tai 169 x 264 mm

400,00 €

1/2 sivu vaaka tai pysty

215,9 x 138 mm

tai 108 x 279,4 mm

250,00 €

1/4 sivu vaaka tai pysty

138 x 108 mm

tai 108 x 138 mm

150,00 €

1/8 sivu vaaka

108 x 69 mm

90,00 €

Ilmoitusmateriaali painovalmiina pdf -tiedostona.

Motoristi

MOTORISTIPYÖRÄKERHO OY

N:o 4 HEINÄKUUN 1977

**Seuraavan lehden
aineistopäivä
15.11.2021**

TULE OSAKSI TOIMITUSTA!

Lehti on ollut alusta alkaen MP69:n toiminnan ytimessä. Se toimii edelleen tärkeänä tiedotuskanavana ja hengenostattajana ympäri Suomea asuvalle jäsenistöllemme.

Haemme päätoimittajalle vasenta kättä, ideariihen toista

puolta ja kisäliä oppiin. Tehtävänäsi on oppia tuntemaan toimituksen tavat ja auttaa sisällöntuottamisessa.

Haemme aktiivista motoristia, joka on sopivasti ajamisen hermolla. Me opastamme sinut toimituksen saloihin.

Sinun ei siis tarvitse olla Aleks Kiven sukua eikä pitkää toimittajan uraa omaava, tärkeämpää on, että tiedät miltä

näyttää luettava teksti ja olet motivoitunut tehtävään.

*Tehtävä ei sido sinua hallitukseen, ja tehtävää voi hoitaa etänä.

Mikäli kiinnostuksesi heräsi, tai haluaisit kuulla lisää, ota yhteyttä motoristi@mp69.fi

MP69:lla uusi
yhteistyökumppani!

NALLIKARI LOMAKYLÄ OULUSSA TARJOOA MOOTTORIPYÖRÄKERHO MP69 ry:n JÄSENILLE -10% ALENNUKSEN MÖKKIEN JA VILLOJEN PERUSHINNOISTA SEKÄ -2€/VRK EDUN CAMPING-ALUEEN PERUSMAKSUSTA!

Nallikari Lomakylän alueelta löytyy monta hyvää vaihtoehtoa majoitukseen vuoden jokaisena päivänä! Lomakylän alue on paraati-paikalla Nallikarin kuuluisan rannan vieressä, ja kaikki majoitustilat ovat kävelymatkan päässä rannalta.

Oulun keskustaan on autolla matkaa noin neljä kilometriä ja bussi keskustaan kulkee vierestä. Kauniin Oulun edustan saariston maisemareittejä pitkin kävellen, tai pyöräillen, Oulun kauppatorille tulee matkaa vajaa kolme kilometriä.

Perinteisemmät lomamökit sopivat 1–5 hengelle ja uudemmissa täysin varustelluista saunallisista villoista löytyy tilaa 6–12 hengelle! Kesäaikaan varattavissa myös 2h kesämökkejä. Camping-alue huoltorakennuksineen palvelee telttailijoita.

Lisätietoja eri majoitusvaihtoehdoista löydät:
<https://nallikari.fi/majoitus/>

Mökki/villaetu saatavilla ainoastaan tiskiltä varatessa (ei ennakko-varauksilla). Mökkejä/villoja koskeva etu ei ole voimassa tapahtuma-ajankohtina.